

REGULERING AV FISKET ETTER UER I 2017

A) NASJONALT

1 SAMMENDRAG

1.1 FISKET MED STORMASKET TRÅL

Fiskeridirektøren foreslår i det vesentlige å videreføre årets regulering.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre at det av den norske kvoten på snabeluer avsettes et kvantum på 100 tonn til bifangst av snabeluer for fartøy som ikke har adgang til å delta i et direktefiske.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre fredningstiden som gjelder fra og med 1. mars, men vil fastsette oppstartsdato i tråd med tilrådning fra Havforskningsinstituttet og i samarbeid med næringen.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre at et avgrenset område sør for Bjørnøya holdes stengt i januar og februar og at dette gjenåpnes etter fredningstiden.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre at ved fiske med stormasket trål utenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene er det tillatt å ha inntil 20% bifangst av uer i vekt i de enkelte fangster og ved landing. Ved fiske med stormasket trål innenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene er det tillatt å ha inntil 10 % bifangst av uer i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

1.2 REGULERING AV KYSTFISKET ETTER VANLIG UER NORD FOR 62°N

Fiskeridirektøren viser til at det i 2015 ble framlagt en rapport fra arbeidsgruppen som har gjennomgått reguleringen av kystfisket etter uer nord for 62°N og foreslår å videreføre endringene som ble gjort på bakgrunn av denne:

Den generelle bifangstadvangen for konvensjonelle fartøy, beregnet på ukesbasis, på 10 % hele året, videreføres.

Fartøy med største lengde under 21 meter som fisker med konvensjonelle redskap i perioden fra og med 1. august til og med 31. desember skal likevel ha en bifangstprosent i denne perioden, beregnet på ukesbasis, på 30 %.

Det åpne fisket for fartøy som fisker med juksa begrenses til månedene juni, juli og august. En slik adgang gis kun til fartøy med største lengde under 15 meter. I de andre delene av året følger fartøy som fisker med juksa de samme reguleringene som andre konvensjonelle fartøy i den relevante lengdegruppen.

2. REGULERING AV TRÅLFISKET ETTER UER NORD FOR 62° N

2.1 DIREKTEFISKE ETTER SNABELUER MED STORMASKET TRÅL

2.1.1 Bakgrunn

En arbeidsgruppe nedsatt av NEAFC gjennomførte i 2009 en sonetilhørighetsundersøkelse av snabeluer i ICES-områdene I og II. Dette resulterte i en rapport som ble utgitt samme år. I 2012 kom Havforskningsinstituttet med et tillegg til denne rapporten hvor det ble tatt hensyn til den nye delelinjen mellom Norge og Russland. Ifølge beregningene i tillegget til rapporten står 73,3 % av snabelueren i norske farvann (norsk økonomisk sone og fiskerisonen ved Jan Mayen).

Basert på ICES' forvaltningsråd for 2014, samt rapporten om sonetilhørighet, åpnet Nærings- og fiskeridepartementet for at det i 2014 skulle åpnes for et direktefiske etter snabeluer for norske fartøy i Norges økonomiske sone og i fiskerisonen ved Jan Mayen. Trålernes direktefiske etter snabeluer ble begrenset til et område fastsatt med bakgrunn i følgende kriterier:

1. Gi vanlig uer beskyttelse
2. Minst mulig beskatning av småfisk av torsk, hyse, sei og blåkkeite
3. Beskytte snabeluer mot beskatning i gytetid og under oppvekst.

I tillegg ble det bestemt at direktefisket etter snabeluer skulle stanses i den tiden ynglingen foregår, dvs. i mars og april. Kvotene ble fordelt likt på de fartøyene som har adgang til å delta i dette fisket.

2.1.2 Kvotesituasjonen og trålfisket etter snabeluer i 2015

Totalkvoten for 2015 ble fastsatt til 30 000 tonn. Dette var i tråd med ICES' anbefaling. Etter bytter med Russland kunne norske fartøy fiske 19 600 tonn. Av dette ble 500 tonn avsatt til bifangst og 13 tonn til forskningsformål. Den disponible kvoten til trålernes direktefiske ble derfor på 19 087 tonn. I løpet av 2015 tildelte også Norge en kvote på 1 500 tonn uer til EU.

I et saksnotat til reguleringsmøtet høsten 2014 ble det fra Havforskningsinstituttet vist til at snabeluerens medianlengde i området Sørbakken sør om Bjørnøya var på 30 cm, noe som tilsvarer minstemålet. Med bakgrunn i dette foreslo Fiskeridirektoratet i reguleringsmøtet høsten 2014 at Sørbakken sør om Bjørnøya skulle stenges for et direktefiske etter snabeluer. Fiskebåt viste i reguleringsmøtet til at dette ikke samsvarte med fiskernes egne observasjoner. I reguleringsmøtet ble det besluttet at det skulle avholdes et evalueringsmøte med representanter fra Fiskeridirektoratet, Norges Fiskarlag og Havforskningsinstituttet i begynnelsen av 2015 for å vurdere fisket i 2014. Inntil et slikt møte var avholdt ble det anbefalt å holde området sør for Bjørnøya stengt for et direktefiske etter snabeluer. I

reguleringsforskriften for 2015 ble dette området, med bakgrunn i det ovennevnte, stengt fra årets start.

Havforskningsinstituttet nyanserte senere lengdemålingene for perioden 2005-2013 og det ble da beregnet at gjennomsnittslengden er 29 cm i første kvartal, 35 cm i andre kvartal, 31 cm i tredje kvartal og 36 cm i fjerde kvartal. Med bakgrunn i dette, samt de erfaringene som ble utvekslet i evalueringsmøtet i januar i 2015, har et område sør for Bjørnøya vært stengt i første kvartal. Det har vært åpnet opp etter fredningsperioden, det vil si fra og med 10. mai.

For å unngå å starte fisket for tidlig med hensyn til en balansert høsting av hann- og hunnfisk ble åpningsdatoen, etter tilrådning fra Havforskningsinstituttet, i 2015 satt til 10. mai.

Ved årets start ble trålerne regulert med like maksimalkvoter på 480 tonn.

Den 3. august ble det funnet grunnlag for å øke maksimalkvotene med 100 tonn. Den 18. august ble maksimalkvotene økt med ytterligere 100 tonn. Den 6. oktober ble det beregnet at trålernes kvote av snabeluer var oppfisket, og fisket ble stoppet med virkning fra 7. oktober.

I løpet av 2015 har det blitt fisket 18 995 tonn uer av fartøy med torskestrål- og seistråltillatelse. 38 fartøy har deltatt i fisket, med svært varierende grad av kvoteutnyttelse. Av disse har 3 fartøy landet mindre enn 100 tonn uer. Det har kun blitt fisket med bunnsstrål.

2.1.3 Kvotesituasjonen og strålfisket etter snabeluer i 2016

Også i 2016 ble totalkvoten fastsatt til 30 000 tonn i tråd med ICES' anbefaling. Etter kvotebytter med Russland og EU kunne norske fartøy fiske 17 600 tonn. Av dette ble 100 tonn avsatt til bifangst og 13 tonn til forskningsformål. Den disponible kvoten til trålernes direktefiske ble derfor på 17 487 tonn.

Fredningstiden for fisket med bunnsstrål i 2016 ble satt til perioden 1. mars til og med 9. mai for å legge til rette for en balansert høsting av hann- og hunnfisk. Det ble imidlertid gitt dispensasjon til et fartøy i referanseflåten, samt et fartøy som var på oppdrag for OVT, til å starte fisket før fredningsperiodens utløp. Bakgrunnen for dette var et ønske om å få data om kjønnsfordelingen i perioden før 10. mai. Informasjonen som ble sammenstilt av Havforskningsinstituttet indikerer at det i 2016 var en skjev balanse av hann- og hunnfisk før 10. mai.

Ved årets start ble trålerne regulert med like fartøykvoter på 460 tonn.

Den 24. juni ble det funnet grunnlag for å gi et maksimalkvotetillegg på 100 tonn.

Hittil i år har det blitt fisket 16 619 tonn uer av fartøy med torskestrål- og seistråltillatelse. 35 fartøy har deltatt i fisket, med svært varierende grad av kvoteutnyttelse. Av disse har 5 fartøy landet mindre enn 100 tonn uer. Det har kun blitt fisket med bunnsstrål.

2.2 REGULERINGEN AV FISKET ETTER SNABELUER I 2017

2.2.1 Biologisk tilrådning

Basert på en analytisk bestandsberegningsmodell klassifiserer ICES totalbestanden til å ha vært relativt stabil de siste ti årene med en høyere andel av gytemoden fisk enn på 1990-tallet. Gytebestanden økte jevnt fra 1992 til 2007, men har avtatt etter 2009 som følge av de svake årsklassene 1996–2003. Etter denne rekrutteringssvikten registreres det igjen høye nivåer av rekruttering.

ICES har konkludert med at følgende elementer bør innarbeides i en fremtidig forvaltningsplan:

- Ved gytebestandsstørrelse på 600 000 tonn skal beskatningsgraden reduseres.
- Det er liten langsiktig gevinst i utbytte hvis F_{target} økes over 0.039.
- Bestanden og rekruttering kan ha nytte av en forsinket eller gradvis innføring av en forvaltningsplan til de nye gode årsklassene har vist seg i den fiskbare bestanden i 2017/2018. Dette kan gjøres ved en gradvis økning av F , eller en lav fast TAC i den første perioden basert på de siste års fangster.

Fangstene i løpet av de siste seks årene har vært i størrelsesorden 9 000–13 000 tonn, og fangstene i 2014 ble i henhold til ICES på 18 316 tonn. ICES forventet at de totale landingene av snabeluer i 2015 opp mot 30 000 tonn. I følge NEAFC er de totale landingene 25 834 tonn i 2015 og 24 382 per 3. oktober 2016. ICES konkluderer med at en fast totalkvote på mellom 10 000 og 30 000 tonn vil være forenlig med disse forvaltningsmålene. Gitt at det neste toktet i Norskehavet ventes gjennomført i løpet av høsten 2016, konkluderer ICES at en årlig fast TAC innenfor dette området, og ikke mer enn 30 000 tonn, kan bli satt for 2015, 2016, og 2017.

2.2.2 Kvotesituasjonen

I kvoteavtalen mellom Norge og Russland for 2015 ble partene enige om følgende fordeling av bestanden av snabeluer;

- Norge: 72 %
- Russland: 18 %
- Tredjeland: 10 % (Fiskevernsonen ved Svalbard: 4,1 %, internasjonalt farvann i Norskehavet (NEAFC-området): 5,9 %)

Norge og Russland kan fiske på sine nasjonale kvoter i fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann i Norskehavet (NEAFC-området). Denne fordelingen skal gjelde i 2015, 2016 og 2017 og fornyes automatisk med mindre en av partene ber om reforhandling av fordelingen av andeler. Russland har adgang til å fiske sin andel på 18 % i Norges økonomiske sone.

Partene fastsatte en TAC for snabeluer på 30 000 tonn for 2017. Dette innebærer en kvote på 21 600 tonn til Norge i 2017. I avtalen for 2017 overførte Norge 2 000 tonn snabeluer til Russland. I tillegg gis Russland en kvote på 2 000 tonn uer (*S. norvegicus* og *S. mentella*) til

dekning av bifangst i andre fiskerier. I tillegg vil Norge tildele EU en kvote på 1 500 tonn uer, hvorav 1 000 tonn trekkes fra Norges kvote på snabeluer.

2.2.3 Regulering i 2017

For inneværende år er det avsatt 100 tonn snabeluer til bifangst for fartøy som ikke har adgang til å delta i et direktefiske etter snabeluer. Hittil i år har det blitt landet totalt 16 638 tonn snabeluer, hvorav 16 619 tonn er fisket av fartøy med torske- eller seitråltillatelse. Det er dermed registrert 19 tonn snabeluer tatt som bifangst. Det må likevel tas høyde for en eventuell bifangst av uer i fisket med småmasket trål.

Fiskeridirektøren foreslår at det av den norske kvoten avsettes et kvantum på 100 tonn til bifangst av snabeluer for fartøy som ikke har adgang til å delta i et direktefiske i 2017.

Årets erfaring fra fisket tilsier at det er ulik utnyttelse av kvotene hos de 41 fartøyene som har adgang til å delta i et direktefiske etter uer. For å ta høyde for dette bør fartøykvotene i dette fisket fastsettes med en svak overregulering.

Fiskeridirektøren foreslår at en fartøykvote på 460 tonn til fartøy som har adgang til å delta i direktefisket etter snabeluer i 2017.

De to siste årene har det vært fastsatt refordelingsdato 1. august, mens i 2014 var datoen 1. september.

Fiskeridirektøren ber om innspill på om det skal fastsettes refordelingsdato.

2.2.4 Områdebegrensning og fredningsperiode

I punkt 2.1.3 ble det vist til at fredningstiden for fisket med bunntrål i 2016 ble satt til perioden 1. mars til og med 9. mai for å legge til rette for en balansert høsting av hann- og hunnfisk. Som nevnt var det i 2016 gitt imidlertid gitt dispensasjon til et fartøy i referanseflåten, samt et fartøy som var på oppdrag for OVT, til å starte fisket før fredningsperiodens utløp. Analysene av innsamlet materiale fra disse fartøyene er ikke ferdigstilt, men foreløpig resultat viser at fisket ikke kan åpnes tidligere enn 10. mai. Foreløpig viser datamaterialet at kjønnsfordelingen er skeiv også like etter 10. mai, da 1/3 er hunnfisk og 2/3 er hannfisk i fiskeområdene. På denne bakgrunn foreslår Fiskeridirektøren å fastsette oppstartsdato når analysene er ferdigstilt.

For å få bedre datagrunnlag om kjønns sammensetning i perioden før åpningsdato, anbefales det at det også i 2017 kan gis dispensasjon til et begrenset antall fartøy i referanseflåten til å starte opp et fiske på en tidligere dato. Vilåret er at de samler inn data og materiale som gjør Havforskningsinstituttet bedre i stand til å fastsette en biologisk tilpasset oppstartsdato i dette fisket.

Fiskeridirektøren foreslår at fredningstiden settes slik at det blir forbudt å fiske uer med bunntål i tidsrommet fra og med 1. mars. Det foreslås at oppstartsdato fastsettes i tråd med Havforskningsinstituttets tilrådning og i samarbeid med næringen. Det kan gis dispensasjon til at fartøy fra Havforskningsinstituttets referanseflåte kan starte fisket på en tidligere dato, på det vilkår som er fastsatt ovenfor.

I punkt 2.1.2 ble det vist til at Havforskningsinstituttet har estimert en gjennomsnittslengde sør for Bjørnøya på 29 cm i første kvartal. Dette er under minstemålet. Med bakgrunn i dette foreslås det at området holdes stengt i januar og februar. Også her har anbefales det at enkelte fartøy fra Havforskningsinstituttets referanseflåte kan få dispensasjon til å fiske i dette området i januar og februar for å få bedre kunnskap om først og fremst lengde-sammensetningen i dette fisket, men også kjønnsbalansen. Det forutsettes at vilkårene som er nevnt ovenfor oppfylles. Området er gitt ved rette linjer trukket mellom følgende posisjoner:

1. N 73° Ø17°30'
2. N 73°30' Ø 24°
3. N 74°30' Ø 24°
4. N 74° Ø 17°30'

Fiskeridirektøren foreslår at området sør for Bjørnøya, avgrenset av posisjonene ovenfor, holdes stengt i januar og februar. Det foreslås også at det kan gis dispensasjon for at fartøy fra Havforskningsinstituttets referanseflåte kan fiske i dette området i januar og februar under de vilkår som er fastsatt ovenfor.

2.3 BIFANGST AV UER I FISKET ETTER ANDRE ARTER

I henhold til kvoteavtalen mellom Norge og Russland er det ved fiske med bunntål på andre arter enn uer utenfor det området hvor det er tillatt med direktefiske, tillatt å ha en bifangst på inntil 20 % av totalvekten i hver enkelt fangst og av landet fangst. Dette kommer frem av utøvelsesforskriftens § 36. Ved fiske med bunntål innenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene er det ble adgang til å ha inntil 20 % bifangst av uer i vekt i de enkelte fangster og ved landing redusert til 10 % i 2016.

Fiskeridirektøren foreslår å en videreføring av tillatt bifangst av uer ved fiske med bunntål på andre arter enn uer innenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjen på 10 % av totalvekten i hver enkelt fangst og av landet fangst.

2.4 INNBLANDING AV UER I TRÅLFISKET ETTER REKER

I kvoteforhandlingene mellom Norge og Russland for 2006 ble tillatt innblanding av ueryngel i rekefisket redusert fra 10 til 3 yngel pr. 10 kg reker. Utøvelsesforskriften ble endret i samsvar med dette med virkning fra 1. januar 2006. Dette er videreført i kvoteavtalen for 2017.

3 REGULERING AV KYSTFISKET ETTER VANLIG UER NORD FOR 62°N

3.1 BIOLOGISK TILRÅDNING

En analytisk bestandsberegningmetode er tatt i bruk. Basert på denne klassifiserer ICES bestanden som lav og minkende.

Gytebestanden har vist en kontinuerlig nedgang siden slutten av 1990-tallet, og er nå på det laveste i tidsserien. Inntil det er dokumentert at rekruttering av denne arten bidrar til fiskbar bestand, er ICES ikke i stand til å identifisere fangstnivå som vil, med stor sannsynlighet, gi en økning i bestandstørrelse. Derfor gis det råd om null fangst. Dette gjelder både det kommersielle fisket og fritidsfisket.

Basert på føre-var-tilnærmingen anbefaler ICES null fiske for perioden 2017-2019.

3.2 BAKGRUNN FOR DAGENS REGULERING

I reguleringsmøtet høsten 2012 foreslo Fiskeridirektøren at det skulle nedsettes en arbeidsgruppe for å gjennomgå reguleringen av kystfisket etter uer nord for 62°N med sikte på å fremme hensiktsmessige tiltak for å gjenoppbygge bestanden av vanlig uer. Fiskeridirektøren foreslo en videreføring av gjeldende reguleringsopplegg for kystfisket inntil det forelå en rapport fra arbeidsgruppen. En slik arbeidsgruppe ble imidlertid ikke nedsatt i 2013, og reguleringsopplegget ble derfor videreført.

I reguleringsmøtet høsten 2013 ble det vist til at anbefalingen fra ICES og Havforskningsinstituttet tilsa at det var nødvendig å finne frem til reguleringstiltak som reflekterte den alvorlige bestandssituasjonen for vanlig uer. Et fritt fiske i lange perioder av året for hele den konvensjonelle flåten, i kombinasjon med en høy bifangstprosent, var ikke forenlig med ICES' anbefaling. Behovet for en arbeidsgruppe var derfor forsterket. Fiskeridirektøren gjentok forslaget om å sette ned en arbeidsgruppe.

På bakgrunn av en foreløpig tilrådning fra arbeidsgruppen ble det i reguleringsmøtet våren 2014 lagt frem forslag fra Fiskeridirektøren om å erstatte de periodene hvor det tidligere var fritt fiske med en adgang til å fiske inntil 50 % uer på ukesbasis i fisket etter andre arter. I tillegg ble det lagt frem forslag om at også det frie fisket etter uer for fartøy som fisker med juksa skulle stoppes.

Med bakgrunn i Fiskeridirektørens anbefaling og reguleringsmøtets behandling av saken endret Nærings- og fiskeridepartementet den 4. juli 2014 utøvelsesforskriften slik at det frie fisket i perioden 1. august – 31. august og 1. oktober – 20. desember ble erstattet med en ordning hvor det ble tillatt å ha inntil 50 % uer i vekt av all fangst beregnet på ukesbasis. Utenom disse periodene er det fortsatt tillatt å ha inntil 25 % bifangst beregnet på ukesbasis.

Den endelige rapporten fra arbeidsgruppen som skulle se på reguleringen av kystfisket etter uer ble oversendt Fiskeridirektøren 4. desember 2014. Arbeidsgrupperapporten ble så sendt ut på høring, med høringsfrist 1. februar 2015. I arbeidsgrupperapporten ble følgende tiltak foreslått:

- Arbeidsgruppen anbefalte å innføre en bifangstadgang, beregnet på ukesbasis, på 10 % hele året
- Arbeidsgruppen var imidlertid av den oppfatning at enkelte grupper likevel må gis en bifangstadgang utover 10 % i deler av året for at disse fartøyene skal ha anledning til å gjennomføre et fiske etter andre arter
- På bakgrunn av punktet ovenfor anbefalte representantene fra Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet at fartøy med største lengde under 21 meter som fisker med konvensjonelle redskap i perioden fra og med 1. august til og med 31. desember skal ha en bifangstprosent, beregnet på ukesbasis, på 30 %. Representanten fra Norges Fiskarlag foreslo at perioden med høyere bifangstprosent skal utvides til også å inkludere januar og februar.
- Arbeidsgruppen viste til at dersom en velger å videreføre det frie fisket for juksa, så bør det frie fisket begrenses til månedene juni, juli og august. Det anbefales å kun gi en slik adgang for fartøy med største lengde under 15 meter. I de andre delene av året følger fartøy som fisker med juksa de samme reguleringene som andre konvensjonelle fartøy i den relevante lengdegruppen.
- Effekten av tiltakene må observeres og reguleringen, herunder bifangstadgang, må justeres dersom det kommer frem at tiltakene ikke har noen effekt.

Høringsinstansene syn sprikte og synliggjør utfordringen ved å forsøke å begrense fisket etter vanlig uer. På den ene siden tilsier den biologiske tilrådningsen at reguleringen bør være langt strengere enn i dag. Samtidig bør nye reguleringstiltak i minst mulig grad hindre fisket etter andre arter. De tiltakene som ble anbefalt i arbeidsgrupperapporten er et steg i retning av å få harmonert reguleringstiltakene med bestandssituasjonen til vanlig uer. Fiskeridirektøren var på reguleringsmøtet høsten 2015 av den oppfatning at det i høringsrunden ikke har fremkom ny informasjon som tilsa at man ikke skulle følge arbeidsgruppens forslag.

I rapporten fra arbeidsgruppen ble det vist til behov for ytterligere kunnskap om bestandssituasjonen. Fiskeridirektoratet vil ta kontakt med HI for å se nærmere på hvordan ytterligere kunnskap om uer kan opparbeides.

3.3 FISKET ETTER VANLIG UER I 2016

Tabell 1 nedenfor gir en oversikt over norsk fiske etter uer nord for 62°N i perioden 2005 til 2016. Fangsttallene omfatter både snabeluer og vanlig uer. Havforskningsinstituttet har for årene frem til og med 2015 laget et estimat over hvor stor del av fangsten som består av vanlig uer.

Tabell 1: Fangst av vanlig uer og snabeluer nord for 62°N (ICES I & II) i årene 2005 til 2016

År	Alle redskaper		Trålredskaper		Konvensjonelle redskaper
	Vanlig uer og snabeluer	Herav vanlig uer ¹	Vanlig uer og snabeluer	Herav vanlig uer ¹	Vanlig uer ²
2005	7 844	6 085	3 865	2 128	3 979
2006	11 015	6 305	7 378	2 642	3 637
2007	8 993	5 784	5 737	2 505	3 256
2008	7 436	5 216	3 632	1 418	3 781
2009	8 128	5 451	3 884	1 303	4 148
2010	8 059	5 994	3 700	1 635	4 359
2011	7 152	4 681	3 471	1 000	3 681
2012	6 362	4 247	3 272	1 158	3 089
2013	5 606	3 771	2 602	767	3 004
2014	16 556	3 053	14 134	631	2 422
2015	22 192	2 492	20 069	369	2 123
2016	20 359	1 989	18 713	344	1 645

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 24. oktober 2016

¹ Beregnet av Havforskningsinstituttet pr. 24. oktober 2016 frem til og med 2015. For 2016 vil andelen vanlig uer i trål bli estimert senere basert på biologisk prøvetaking, her er det lagt til grunn samme andel som i 2015.

² Snabeluer blir i svært liten grad beskattet av konvensjonelle redskaper

Tabell 2 viser fangstene av vanlig uer for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap fordelt på fangstmåned.

Tabell 2: Fangst av uer med konvensjonelle redskap fordelt på fangstmåned nord for 62°N (ICES I & II) i årene 2013 til 2016

2013	Jan	Feb	Mar	Apr	Mai	Jun	Jul	Aug	Sep	Okt	Nov	Des	Tot
Garn	43	25	20	72	144	169	56	427	171	398	226	46	1 798
Juksa	4	1	0	5	13	16	10	16	27	4	1	-	97
Annen line	9	11	4	14	41	88	34	39	32	30	37	11	351
Autoline	43	40	85	76	77	62	136	97	50	40	17	20	742
Annet	4	1	0	2	1	2	0	4	2	3	5	1	25
Totalt	103	79	110	168	276	335	237	582	283	475	286	78	3 013
2014	Jan	Feb	Mar	Apr	Mai	Jun	Jul	Aug	Sep	Okt	Nov	Des	Tot
Garn	34	23	23	96	208	143	50	348	190	275	161	25	1 576
Juksa	1	1	1	7	13	9	15	13	15	8	9	0	93
Annen line	13	9	5	8	17	40	27	47	15	25	29	12	249
Autoline	23	19	33	25	82	83	52	73	20	25	14	36	485
Annet	2	7	3	2	1	1	0	1	2	2	5	1	27
Totalt	74	58	65	140	320	275	145	483	242	334	219	75	2430
2015	Jan	Feb	Mar	Apr	Mai	Jun	Jul	Aug	Sep	Okt	Nov	Des	Tot
Garn	35	17	21	73	195	132	78	228	92	134	101	20	1 125
Juksa	0	0	0	1	9	13	11	17	21	4	4	0	81
Annen line	10	3	4	8	41	68	39	33	20	22	32	11	291
Autoline	20	26	31	59	49	36	93	108	68	15	41	32	580
Annet	6	6	3	1	3	7	1	6	5	9	4	0	52
Totalt	72	53	58	143	298	256	222	392	205	183	182	64	2 129
2016	Jan	Feb	Mar	Apr	Mai	Jun	Jul	Aug	Sep	Okt	Nov	Des	Tot
Garn	41	35	48	66	103	100	20	123	114	73	0	0	723
Juksa	1	1	0	2	5	9	9	12	9	8	0	0	57
Annen line	14	11	3	14	33	39	15	17	17	13	0	0	177
Autoline	41	64	46	81	102	48	110	52	50	12	0	0	607
Annet	8	11	5	2	7	4	5	18	10	19	0	0	89
Totalt	106	122	102	165	251	200	160	223	201	123	0	0	1 654

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 21. oktober 2016

3.4 REGULERING AV KYSTFISKET ETTER VANLIG UER I 2017

Fiskeridirektøren viser til at det ikke er framkommet ny informasjon som tilsier at man bør endre på reguleringstiltakene innført med virkning fra inneværende år. Fangststatistikken i tabellene ovenfor viser at reguleringstiltakene har hatt effekt i samsvar med målsetningen om å redusere uttaket av vanlig uer. Fiskeridirektøren forslår derfor å videreføre gjeldende reguleringstiltak for konvensjonelle fartøy:

- En generell bifangstadgang for konvensjonelle fartøy, beregnet på ukesbasis, på 10 % hele året.
- Fartøy med største lengde under 21 meter som fisker med konvensjonelle redskap i perioden fra og med 1. august til og med 31. desember kan likevel ha en bifangstprosent i denne perioden, beregnet på ukesbasis, på 30 %.
- Det åpne fisket for fartøy som fisker med juksa begrenses til månedene juni, juli og august. En slik adgang gis kun til fartøy med største lengde under 15 meter. I de andre delene av året følger fartøy som fisker med juksa de samme reguleringene som andre konvensjonelle fartøy i den relevante lengdegruppen.